

Három nép művészete

Nagy sikerrel szerepelt az ujszegedi szabadtéri színpadon a temesvári román táncsoport

A Szegeden tartózkodó román vendégek vasárnap délután a várost tekintették meg. Különösen nagy érdeklődéssel nézték az új nagy textilkombinát építkezését. Jártak a muzeumban is, majd közvetlenül meleg hangulatban beszélgettek el a József Attila népi kollégium fiataljaival.

Vasárnap délután az ujszegedi szabadtéri színpadon három nép színpompás és tarka művészete találkozott össze, amikor a temesvári és szegedi táncsoportok, énekarok, orosz, román és magyar táncokat, kóruszámokat mutattak be a több mint négyezer főnyi közönség számára. Az előadás előtt magyar, majd román részről dr. Lőkös Zoltán és Kollo Andrei mondott bevezetőt. Beszédük közben a közönség felállva, hosszan éltette a szovjet-magyar-román barátságot, valamint Sztálin, Georgiu Dei és Rákosi elvtársakat. A műsorban a temesvári táncsoport Szevegin megyei legénytáncokat és páros táncokat, valamint az ország különböző részeinek táncaitól készített táncszívetet és orosz táncokat mutatott be. A szegedi Nemzeti Színház balett-kara Bartók: Román táncival, a Margit-utcai általános iskolások pedig népi gyermek-táncokkal szerepeltek sikeresen. A Bartók Béla Szövetség ötszáztagú szegedi kórusa Kertész Lajos vezényletével román népdalt, valamint új mozgalmi indulókat énekelt nagy tetszés mellett. Sok tapsot kapott a szegedi Általános Munkásdalgylet

és dr. Endrődi Ferenc vezényletével és a MAV szakszervezeti énekkar Kertész Lajos vezényletével. A műsor végén szereplők a közönséggel együtt énekeltek el az Internacionált.

Fogadtatásunk mélyen őszinte

George Niculaj, a román munkáspárt temesmegyei párttitkára szegedi tartózkodása végén vasárnap este lapunk számára elmondotta mindazt, amit szegedi útja alkalmából tapasztalt.

— Egészen a határtól kezdve mindvégig nagy örömmel látom, hogy fogadtatásunk mélyen őszinte és mindinkább alátámasztja a magyar-román barátságot — mondotta. — Igen jól esett az a sok ajándék, amit nyomban megérkezésünkre kaptunk. Nem is annyira magunknak az ajándékoknak örültünk, mint annak a meleg érzésnek, amellyel átadták őket egyszerű, de őszinte szavak kíséretében.

— Ittlétünk alkalmával — folytatta Niculaj elvtárs — mi magunk is tapasztaltuk azt az óriási befolyást, amelyet a Magyar Dolgozók Pártja gyakorol mind az ország felépítésében, mind pedig a dolgozó nép irányításában. Látniuk, hogy az MDP viszi a vezetés szerepét sikeres tervgazdálkodás megvalósításában. Az ennek nyomán elért nagy eredmények különösen nagy hatással voltak rám. Rendkívül szép élmény volt számunkra áthaladni azon a hídon, amelyet a Párt vezetése alatt álló munkásság ilyen rövid idő alatt tudott felépíteni.

Munkások és paraszok szívesen lélekkel követik a Párt által mutatott utat

Hasonlóan nagy élmény volt a József Attila népi kollégiumban tett látogatás, ahol tapasztaltuk, hogy a munkások és paraszok jöttek milyen szívesen, lélekkel követik a Párt által mutatott utat. Nagyon nagy érdeklődéssel tekintettük meg az új textilkombinát építkezését is. Biztos vagyunk benne, hogy a munkásság itt is kitűnően teljesíti a kitűzött feladatot a Párt irányításával.

Niculaj elvtárs a továbbiakban kijelentette, hogy a román-magyar barátság ápolását ők is

egyik igen fontos célkitűzésüknek tekintik.

— Otthon, Temesvárott, a dolgozók széles tömegei számára meséljük el az itt tapasztalt meleg barátság jeleit és elmondjuk a nagyszerű eredményeket. Nagyon örülünk és mindent elkövetünk annak érdekében, hogy a szegedi elvtársak viszonzózzák látogatásunkat. Szeretnénk mi is minél előbb megmutatni a dolgozók részéről megnyilvánuló szeretetét a magyar dolgozó nép iránt.

A nagy szocialista Szovjetunió példája álljon előttünk

— Végül meg szeretném köszönni ismételtén azt a szíves fogadtatást, amelyben a dolgozó parasztság is részesített a falvakban, amikor Szeged felé haladtunk. Mindehhez valóssággal sorfalat álltak és úgy üdvözöltek bennünket. Számukra is, az ipari munkásság számára is azt üzenem, haladjanak továbbra

is a Párt által mutatott úton, hogy a szocialista építés mind sikeresebben haladjon előre. Mi az otthon végzett szocialista munkánkkal támogatni akarjuk a magyar dolgozók munkáját is. A nagy szocialista Szovjetunió példája álljon előttünk továbbra is szocializmust építő munkánkban.

Teljesen eltűnt a sovíniszta uszítás

A román kultúrsoport minden egyes tagja is nagy elismeréssel szölt az itt tapasztaltakról és köszönetét fejezte ki a szíves fogadtatásért. A kultúrsoport vezetője, Kollo Andrei kijelentette, érzi, hogy a magyar-román barátság kérdéséről szinte beszélni sem kell, mert ez annyira természetes dolog.

— Igen hálásak vagyunk a meleg fogadtatásért — mon-

dotta és sok élményünk között szinte válogatni sem tudunk. Az a számtalan, spontán megnyilatkozás, amelyet a legkülönbözőbb helyen tapasztaltunk, a két nép barátságának legnagyobb biztosítéka.

Ugyanígy nyilatkoztak a többiek is és kiemelték, hogy a román népköztársaságban hasonlóképpen építik a két nép barátságát. Timár Sándor temesvári bőripari munkás elmondotta, hogy a romániai magyarság ugyanazokat a jogokat élvezzi, mint a románok. A régi rendszerben szított sovíniszta uszítás teljesen eltűnt és a román munkásság vezetésével közösen építik az országot.

Neamta Pavel megígérte, hogy otthon falujásgokon és

beszélgetéseken keresztül is elmondják mindazt a nagy teljesítményt, amelyet nálunk a munkásosztály végez. Különösen az építés üteme tetszett nekik és ezekre az emlékekre, valamint a szíves fogadtatásra fognak mindig visszagondolni.

...már új építkezésekhez is fogtak...

— Nagyon meglepték bennünket is az itt elért eredmények — mondotta Barna Tamara és Taub Klára, a kultúrsoport két tagja. — Láttuk, hogy nemcsak a romokat takarították el, hanem már újabb építkezésekhez is fogtak.

Hasonlóképpen beszélt a kultúrsoport minden tagja. Malott Magda textilgyári munkás, George Politzer gumigyári munkás, Marcul Eugen szabó és a többiek is. A szegedi találkozó valóban a magyar-román barátság megerősödésének egyik fontos állomása volt.

Hétfőn délelőtt a vendégek megtekintették a várost. A Kul-

turgárda tagjai kísérték a Tiszaparra, a vezetőség pedig meglátogatta a Szegedi Kendergyár és a Dohánygyár dolgozóit, ahol nagy szeretettel és őszinte barátsággal fogadták a testvérpárt képviselőit. A kulturális küldöttség a kora délutáni órákban indult vissza Temesvárra. A határig — kiszomborig — a román küldöttséget a Magyar Dolgozók Pártja Nagyszegedi Pártbizottságának képviselői kísérték vissza. A határnál Komócsin Mihály elvtárs közvetlen és meleg szavakkal bucsuzott az elvtársaktól.

Nikolaj György elvtárs bucsúzavaiban megegyezően megköszönte azt a szeretetteljes fogadtatást, amelyben a szegedi elvtársak részesítették a küldöttséget. Külön kiemelte a hétfő délelőtti dohánygyári látogatást, amely szegedi tartózkodásunk legnagyobb élménye volt. Kérte a szegedi elvtársakat, hogy minél hamarabb látogassanak el Temesvárra és nézzék meg az ottani dolgozók munkáját és eredményeit.

Ezután a küldöttség tagjai beszálltak az autókba és lassan megindultak Románia felé. Már messze jártak a határtól, amikor a nyitott autóablakokon, az ajtókon keresztül még mindig integettek egymásnak.

Legnagyobb örömöm lesz, ha az MDP jelvény a kabátomra kerül

Varga Károly jól megállja helyét a Dózsa-Termelőszövetkezetben, meg akarja állni a Pártban is

Bent a Dózsa György közösen termelő csoport árnyékos tanyaudvarán pihenőjüket töltik a csoport kergeskezű parasztjai. Éppen hogy befejezték ebédjüket. Egyik-másik jólesően nyújtózkodik el az udvar zöld pázsitján, hogy egy kicsit „beszappja” szemét. De vannak olyanok is, mint Varga Károly, aki ilyenkor az iroda hűvös szobájában a könyvelő között kutat.

— Amióta hazajöttem fogságba — mondja csendesen, — különösen

a Bolsevik Párt történelét forgatom sűrűn. Most is éppen azt keresem, de ugy látom, hogy már valaki megelőzött, mert vagyunk itt nagyon sokan olyanok, akik különösen szeretnék olvasni.

— Lajos szaktárs! — kiált hirtelen az ajtó előtt emelő elvtársnak — nem látta véletlenül a Párttörténelét?

— Dehogyan is nem. Itt van nálam.

— Ugyan adja már ide egy kicsit, hadd folytassam, a harmadik fejezetet. Tudja, hogy nem szeretnék szegényen maradni. Ha már nem tudtam hazajöveletem után belépni a Pártba, legalább igyekszem részben pótolni a mulasztottakat.

— Azám, maga még nem is tudja — ujságolja gyorsan Varga szaktárs Lajos Sándor elvtársnak, — tegnap adtam be a felvételi kérelmemet a Magyar Dolgozók Pártjába.

— Ne mond! — nem tudtam róla, — örvendezik Lajos elvtárs.

— Örömmel fogadunk magunk közé, a mi kommunista családjunkba.

— Jaj, — bár csak már ott tartanánk. Az lenne életem legnagyobb öröme, ha egyszer az MDP jelvény a kabátomra kerülhetne és

felvinnék tagjelöltnek

— Az már pedig odakerül — mondja Lajos elvtárs biztatón.

— A DEFOSz-ban is jó munkát végeztem, — pontosan is fizetted a tagsági díjat, és hát nem utolsósorban dolgozó parasztember vagy, aki rájött arra, hogy a magyar kommunistáknak köszönhetjük a jólélet, biztonságot és a békét.

— Bizony ezt már én is tudom — bólogat helyeslően Varga Károly. Azért is mertem jelentkezni, mert úgy érzem, hogy a Magyar Dolgozók Pártjában a dolgozóknak van a helye.

— Már pedig annak érzem magam — folytatja. — Én, aki világ életemben a gróf Tisza Istvánoknak, meg hozzá hasonló népnyuozóknak voltam a lábkapácsja, saját szememmel győződtem meg róla, hogy a népi demokrácia teremtet minden dolgozó számára emberhez méltó életet.

— Rájöttem arra is — beszél fel tovább hevesen Varga Ká-

rolly, — hogy a kommunisták azok, akik a Szovjetunió vezetésevel a legelszántabban harcolnak a békéért. Én pedig ezért

a békéért szeretnék harcolni

mert nagyon jól tudom, hogy mit jelent a háború.

— Az tény — szakítja meg szavában Varga szaktársat Lajos elvtárs, — hogy mi, amit egyszer megígértünk, az úgy lett. A mi Pártunk, amelyet Rákosi elvtárs vezet, a dolgozóért harcol, dolgozik.

— Hát én is ezért akarok küzdeni — lelkenedik újra Varga Károly, miközben magához öleli Lajos elvtársat. Erősen megszorítják egymás kezét és büszkén szól oda a körülöttük elvtársaknak:

— Ezután majd Varga szaktárs is ott menetel közöttünk Rákosi elvtárs zászlaja alatt.

Valóban, Varga Károlyból jó párttag lesz. Ugyanezt érzik azok az elvtársak is, akik egymásután szorítják meg szeretettel Varga Károly kezét.

Gesztesi Ferenc

Szatymaz vezet a szegedkörnyéki mezőgazdasági versenyben

Hétfőn délelőtt a Mezőgazdasági Igazgatóság és DEFOSz tagjaiból alakult versenykiértékelő bizottság kiértékelte az eddig elért eredményeket.

A kiértékelést a tavaszi ütemterv teljesítése, a munkálatok politikai előkészítése, dűlőfelelősök munkája és a dűlők közötti versenyek összehasonlításával készítették el. Az így elért eredmények községenként a következők:

Szegedi területen: Szatymaz 1246, Királyhalom 1227, Ruszajárás 1139. Dorozsmai járásban: Kiskundorozsma 1219, Sándorfalva 1184. A torontáli járásban: Deszk 1229 és Győllarét 1150 pontot kapott.

A további eredmények jóval gyengébbek. A szegedi belterület 993 pontot szerzett. Utána sorrendben Ószentiván, Ótömös, Alsóközpont, Ujszentiván, Algyő, Csengele, Tápé, Kőbekháza, Felsőközpont és Üllés község. Üllés község a verseny leggyöngébb községe lett 496 ponttal.